

MIMO REPREZENTACI: FREUD, LYOTARD A ČESKÝ FILM V MEZIVÁLEČNÉM OBDOBÍ

Alfred Thomas

Tento článek podniká na základě novějších poststrukturalistických a postmoderních teorií reprezentace pokus analyzovat onu oblast české kinematografie meziválečného období, která byla dosud výzkumem zanedbávána. Opíraje se o dílo Freuda a současného francouzského myslitele Jeana-Francoise Lyotarda, analyzuje autor vybrané příklady českého filmového umění: počínaje filmem *Eroticon* Gustava Machatého (1929) přes Bezúčelnou procházku Alexandra Hackenschmieda (1930) až k filmu *Máj Čenka Zahradníčka* (1936), jenž vychází z Burianova avantgardistického zpracování Máchovy romantické poémy. Příspěvek dokládá na filmové tvorbě postupnou proměnu konvenční formy reprezentace, jež se zakládá na Freudově myšlence nedostatku a rigidním rozlišováním mezi subjektem a objektem, v přímo postmoderně

působící destrukci subjektu a vedoucí k pouhé afirmativní hře s povrchem jevů. Podle mínění autora byl tento způsob experimentování usílen konfliktem mezi kapitalismem a avantgardou, neboť hospodářská krize a existenční nejistota vyvolávaly umělecký skepticismus a zájem o nové formy.